

Arrestnummer C/ 996 / 2018
Repertoriumnummer 2018 / 3323
Datum van uitspraak 26 september 2018
Rolnummer 2018/CO/67
Notienummer parket-generaal

Urbanisatie
HDD (arrest in voortzetting)

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001231419-0001-0021-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

JB13

1. met ondernemingsnummer
en maatschappelijke zetel te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Emile Plas en mr. Gregory Verhelst,
beiden advocaat bij de balie Antwerpen

2. geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Jeroen Orij, advocaat bij de balie
Limburg

1. Ten laste gelegde feiten

De eerste en de tweede:

te tussen 1 januari 2011 en 18 oktober 2012 op niet nader bepaalde data

op de percelen aldaar gelegen te ; gekadastreerd als

PAGE 01-00001231419-0002-0021-01-01-4

- met een (globale) oppervlakte van en (hangar), eigendom van (1/2 VE en 1/2 VG) en (1/8 BE), (1/8 BE), (1/8 BE) en (1/8 BE), ingevolge erfenis op
- (boomgaard) met een oppervlakte van , en nr. (schrijnwerkerij) met een oppervlakte van , eigendom van , ingevolge akte van aankoop verleden door notaris te op

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1) a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie), bij artikel 4.2.1.4) (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt en/of bij artikel 4.2.1.5° a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd, namelijk:

- een nieuwe loods van ca. 730 m² (in functie houthandel/schrijnwerkerij) met gevels in industriële gevelpanelen en vloerplaat uit industriële betonvloer
- een bureelcontainer en een container
- opslag van materialen in open lucht verspreid over de percelen, voornamelijk hout
- meerdere verhardingen op de percelen, waaronder een toegangsweg, opslagdek en parking in grind
- een betonnen vloerdek op perceel

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van op

Ref.:

Bedrag: 220 euro.

De Hypotheekbewaarder, (Get.)

PAGE 01-00001231419-0003-0021-01-01-4

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 5 december 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, kamer 11, werd als volgt beslist:

OP STRAFGEBIED:

EERSTE BEKLAAGDE :

Verklaart de eerste beklagde schuldig aan de tenlastelegging zoals omschreven in het bevel van dagvaarding.

Gelast in het voordeel van eerste beklagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van twee jaar vanaf heden.

Legt aan eerste beklagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 51,20 euro.

Verplicht de eerste veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20 euro.

TWEEDE BEKLAAGDE :

Verklaart de tweede beklagde schuldig aan de tenlastelegging zoals omschreven in het bevel van dagvaarding.

Gelast in het voordeel van tweede beklagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van twee jaar vanaf heden.

Legt aan tweede beklagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 51,20 euro.

Verplicht de tweede veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20 euro.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagde bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de Inschrijving, op het eerste hypotheekkantoor te _____ onder ref. _____, waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

MET BETREKKING TOT DE HERSTELVORDERING:

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond.

Beveelt beide beklaagden solidair, de ene bij gebreke aan de andere om de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert:

- het afbreken en verwijderen van de nieuwe loods (in functie van houthandel / schrijnwerkerij);
- het verwijderen van de verharding op de percelen (= toegangsweg, opslagruimte en parking uit grind);
- het afbreken en verwijderen van een betonnen vloerdek op het perceel _____;
- het verwijderen van de opslag van materialen in open lucht verspreid over de percelen;
- het verwijderen van de bureelcontainer en de container (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten);
- het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Beveelt dat deze herstelmaatregel integraal dient te worden uitgevoerd binnen een termijn van vijftien maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis;

Zegt voor recht, voor zover de opgelegde herstelmaatregel niet integraal zou zijn uitgevoerd binnen deze termijn, dat de stedenbouwkundige inspecteur evenals het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de verdere uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagden;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de opgelegde herstelmaatregel niet vrijwillig zou worden voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis voorafgaandelijk werd betekend;

KOSTEN:

Verwijst de beide beklaagden ieder tot de helft van de kosten van de strafvordering tot op heden in totaal begroot op 57,33 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED:

Houdt de burgerlijke belangen cfr. art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering aan.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 5 december 2017 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren:

- op 3 januari 2018 door de beklaagden | en |
| tegen al de schikkingen
- op 4 januari 2018 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de schikkingen, uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren:

- op 3 januari 2018 door de beklaagden | en
- op 4 januari 2018 door het OPENBAAR MINISTERIE inzake beklaagde |
- op 4 januari 2018 door het OPENBAAR MINISTERIE inzake beklaagde |

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 23 mei 2018.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd,
- de beklaagde | | | in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd,
- de beklaagde | | | in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid en de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklaagden zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

De verzoekschriften van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werden in deze zaak tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

3. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de procedure, de schuldigverklaring, de eventuele strafmaat en de herstellvordering.

5. Het weren van de conclusies

Op de zitting van 7 maart 2018 voor het hof werd overeenkomstig art. 152 en 209bis Sv. vastgelegd dat beklaagden uiterlijk op 11 mei 2018 conclusies dienden neer te leggen en aan de andere partijen moesten toezenden.

Ter zitting heeft het Openbaar Ministerie opgeworpen dat de conclusies van beklagde | hem niet voorafgaandelijk en tijdig werden meegedeeld. Ter zitting vorderde het Openbaar Ministerie de wering van deze conclusies uit de debatten.

De | legde conclusies neer ter zitting bij de behandeling van de zaak op 23 mei 2018. Dhr. | legde geen conclusies neer.

Art. 152, §1 derde lid Sv. bepaalt dat de conclusies die niet voor het verstrijken van de vastgestelde termijnen zijn neergelegd en meegedeeld aan alle betrokken partijen, ambtshalve uit de debatten worden geweerd. De conclusie van beklagde | wordt daarom uit de debatten geweerd.

Ter zitting werden door de beklagde | stukken neergelegd die in het beraad werden betrokken.

6. Voorafgaand: wetswijzigingen sinds de feiten en de blijvende stafbaarheid

Conform de nota van het Openbaar Ministerie neergelegd ter zitting op 23 mei 2018 stelt het hof vast dat volgende wetswijzigingen sinds de feiten zijn doorgevoerd:

1. De door het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie artikel 397 van voormeld decreet zoals gewijzigd door artikel 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017)).

Door artikel 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in artikel 4.2.1. VCRO de woorden "voorafgaande stedenbouwkundige vergunning" vervangen door de woorden "voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

2. Artikel 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalt dat dit in werking treedt één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd. Dit betekent dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning normaal gezien in werking zou zijn getreden op 23 februari 2018.

Echter, Ingevolge artikel 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten van 9 februari 2018 (B.S. 28 februari 2018), is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, met uitzondering van artikel 145, tweede lld, in werking getreden op 1 maart 2018.

3. Het nieuwe artikel 6.2.1 van de VCRO houdt thans de strafbepalingen in en luidt met betrekking tot onderhavige zaak als volgt:

"De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen:

1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;"

4. De feiten waarvoor de beklaagden vervolgd worden maken een inbreuk uit op het artikel 4.2.1.1° a) (het oprichten van een constructie zonder vergunning), het artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) en/of bij artikel 4.2.1.5° a) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Deze feiten zijn strafbaar gebleven, weliswaar thans op grond van artikel 6.2.1. lid 1.1° VCRO (voorheen 6.1.1. lid 1.1° VCRO) ingevolge het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en de strafmaat is eveneens hetzelfde gebleven.

7. Motivering ten gronde

7.1. Op strafrechtelijk gebied

7.1.1. Voorafgaandelijk

Sedert 1981 werd er op de percelen gelegen te , kadastraal gekend , een houthandel uitgeoefend door , vader van tweede beklagde .

De werd opgericht bij akte verleden op 8 mei 2001. Dhr. werd benoemd tot niet statutair zaakvoerder bij de oprichting. Bij zijn overlijden op 24 juni 2013 volgde tweede beklagde hem op.

is deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan , goedgekeurd bij KB van 5 april 1977.

Op 5 augustus 1985 werd een regularisatievergunning verleend voor de 2 loodsen door het college van burgemeester en schepenen van de stad .

Op 23 februari 1987 werd bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad een vergunning verleend voor het uitbreiden van de in 1985 geregulariseerde loodsen. Deze vergunning werd slechts gedeeltelijk uitgevoerd door .

Het hoofdgebouw bestond uit 2 loodsen die zijn opgericht in L-vorm. Deze loodsen lagen in agrarisch gebied.

Ingevolge zware sneeuwval eind 2010 was echter een deel van de vergunde loodsen op de percelen van de [redacted] ingestort. Er werd een nieuwe loods opgericht op dezelfde plaats als waar de oude loods stond maar 25 cm breder en 1,80 meter minder lang dan de oude loods en dit zonder vergunning.

Op 18 oktober 2012 werd er vastgesteld door de stedenbouwkundige ambtenaren dat er op de kwestieuze percelen:

- verhardingen werden aangebracht deels bestaande uit grind alsook een betonnen vloerdek over een lengte van 30 meter gebruikt als stapelruimte (perceel [redacted])
- de oprichting van een nieuwe loods van minstens 730 m² waarbij de gevels bestaan uit industriële gevelplaten met een vloerdek bestaande uit industriële betonvloer
- in open lucht verspreid over de percelen voornamelijk hout en andere materialen zijn opgeslagen
- een gebouw werd afgebroken en er werden wel een bureelcontainer (in gebruik als kantoor) en een container (op het perceel [redacted]) geplaatst.

Er werd andermaal een regularisatievergunning ingediend voor de nieuwe loods die op 12 april 2013 werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad [redacted].

Op 15 november 2013 werd het beroep verworpen door de deputatie Limburg. Op 19 mei 2015 verwierp de Raad van Vergunningsbetwistingen het beroep. Het cassatieberoep tegen dit arrest werd verworpen door de Raad van State bij arrest van 7 juli 2016.

Op 20 december 2017 diende de [redacted] een nieuwe regularisatievergunning in, doch tot op heden is er geen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad [redacted] gekend.

Bij brief van 4 juli 2013 deelde de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering, na positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, mede aan het Openbaar Ministerie.

Ter zitting verzochten de raadsleden van partijen mondeling om de zaak uit te stellen in afwachting van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad naar aanleiding van een nieuwe ingediende regularisatievergunning.

Het hof acht dit niet opportuun om de zaak om die reden uit te stellen gezien een eventuele regularisatie de strafbaarheid van de feiten niet opheft.

7.1.2. Ten gronde

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten zoals hiervoor aangepast bewezen gebleven en is de schuld van beklaagde niet bewezen.

2. De beklaagde werd aangesteld als zaakvoerder van de op na het overlijden van zijn vader (zie gegevens kruispuntbank). Op dat ogenblik was de ingestorte loods reeds vervangen en waren de verhardingen zoals vastgesteld op 18 oktober 2012 reeds aangelegd.

Aan de hand van de gegevens in het strafdossier is niet aangetoond dat de zoon op het ogenblik dat deze wederechtelijke constructies werden opgericht feitelijk bestuurshandelingen binnen de stelde dan wel opdracht gaf om deze wederechtelijk constructies op te richten. Beklaagde was weliswaar medeoprichter van de en was tewerkgesteld bij de in de voorziene tijdsperiode, maar het is niet aangetoond dat hij in feite of in rechte een bestuursfunctie uitoefende.

Uit het proces-verbaal van 18 oktober 2012 blijkt immers dat de stedenbouwkundige ambtenaren te woord werden gestaan door de toenmalige zaakvoerder dhr.

Het hof spreekt beklaagde dan ook vrij voor deze feiten.

2. De feiten ten aanzien van de beklaagde acht het hof wel bewezen en daarvoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd, overgenomen en aangevuld als volgt.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat beklaagde er mee instemde dat deze constructies zonder vergunning werden opgericht op deze percelen, deels gelegen in agrarisch gebied en deels in woongebied met landelijk karakter. De [redacted] heeft getracht een regularisatie te bekomen, doch dit werd afgewezen zoals reeds hoger uiteengezet.

Op grond van artikel 5, eerste lid Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De beklaagde-rechtspersoon heeft als doel:

- *het zagen, schaven, machinaal bewerken en verkopen van hout en gedrenkt hout*
- *het vervaardigen van houten emballage zoals paletten*
- *de kleinhandel in ijzerwaren, verf en bouwmaterialen inclusies doe-het-zelfzaken ..."*

De feiten, waarbij een loods werd opgericht, verhardingen in grind en beton werden aangelegd alsook een bureelcontainer en container werden geplaatst op die percelen, kaderden in ieder geval in het maatschappelijk doel van [redacted]. De ten laste gelegde feiten hebben aldus een intrinsiek verband met de verwezenlijking van haar doel en zij werden voor haar rekening gepleegd.

Er werd gekozen voor een bedrijfsvoering waarbij aan de naleving van de hierboven vermelde regelgeving in verband met de ruimtelijke ordening geen aandacht werd besteed. Op de rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de rechtspersoonlijkheid van beklaagde,
- haar blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een eigengereid optreden en gebrek aan respect voor de ruimtelijke ordening,
- het verstrijken van de tijd sinds de feiten zonder dat er sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn:
 - bij schrijven van 4 juli 2013 deelde de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering mede aan het Openbaar Ministerie,

- het is naar aanleiding van het schrijven van de raadsman van beklaagde van 10 september 2013, dat het Openbaar Ministerie het opportuun achtte de administratieve procedure af te wachten; op 8 mei 2017 verzocht het Openbaar Ministerie over te gaan tot dagvaarding voor de zitting van 23 mei 2017,
- beklaagde kan zich niet beroepen dat ingevolge het verstrijken van deze termijn de redelijke termijn zou zijn verstreken gezien zij zichzelf in die toestand heeft gebracht,
- de zaak werd uitgesteld naar de zitting van 7 november 2017 teneinde het Openbaar Ministerie toe te laten aan te tonen dat de dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor,
- de zaak werd behandeld op de zitting van 7 november 2017 en voor vonnis gesteld op 7 december 2017,
- er werd hoger beroep aangetekend en de zaak werd ingeleid op 7 maart 2018 en werd uitgesteld op verzoek van beklaagden om besluiten op te stellen naar de zitting van 23 mei 2018,
- de zaak werd behandeld en voor arrest gesteld op 27 juni 2018, uitgesteld naar 26 september 2018;

hieruit leidt het hof af dat er bij de behandeling van de zaak zowel in eerste aanleg als in hoger beroep geen abnormale vertragingen zijn opgetreden.

In tegenstelling tot de eerste rechter gaat het hof niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel bij de beklaagde de onterechte indruk zou wekken dat de overtreden wetgeving slechts een administratieve formaliteit zou betreffen. Bovendien moet rekening worden gehouden met het gegeven dat uit de stukken van het strafdossier blijkt dat de situatie, tot vandaag, niet is geredigeerd.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 2.000 euro te vermeerderen met de opdecimen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 24.000 euro, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de reglementering inzake ruimtelijke ordening en afval te respecteren.

De omvang van de opgelegde geldboete en de termijn van het verleende uitstel zijn aangepast aan de ernst van de feiten.

Deze geldboete (deels met uitstel) moet de bekaagde ertoe aanzetten meer respect te betonen voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en moet haar er tevens toe aanzetten om eerst de nodige vergunningen te bekomen vooraleer te handelen.

7.2. De herstelvordering

Bij brief van 4 juli 2013 deelde de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstelvordering, na positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, mede aan het Openbaar Ministerie en vorderde het herstel in de oorspronkelijke staat, te weten:

- het verwijderen van de verhardingen op de percelen (toegangsweg, opslagruimte en parking in grind),
- het afbreken en verwijderen van de nieuwe loods,
- het afbreken en verwijderen van een betonnen vloerdek op het perceel _____,
- het verwijderen van de opslag van materialen in open lucht verspreid over de percelen,
- het verwijderen van de bureelcontainer en de container,

en dit binnen een termijn van 12 maanden onder een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in uitvoering van de gerechtelijke herstelmaatregel.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende positief advies over de herstelvordering op 28 mei 2013.

Huidig artikel 7.7.5 VCRO bepaalt dat vanaf de inwerkingtreding van titel VI, hoofdstuk III, afdeling 1, zoals gewijzigd bij artikelen 55 tot en met 61 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning – dit is vanaf 1 maart 2018 - de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur de taken en bevoegdheden overnemen die voor de inwerkingtreding door het college van burgemeester en schepenen werden waargenomen in het kader van titel VI van deze codex, en dat ze de herstelvorderingen voortzetten die door het college van burgemeester en schepenen werden ingeleid bij het Openbaar Ministerie of voor de burgerlijke rechter.

Het sinds 1 maart 2018 in werking getreden artikel 6.3.1. VCRO bepaalt in §1 dat naast de straf de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, beveelt een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in

de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

- 1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
- 2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
- 3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

In de huidige VCRO wordt er afgestapt van de herstelrangorde op basis van het al dan niet schenden van de bestemmingsvoorschriften of het doorbreken van het stakingsbevel (het oude art. 6.1.41. §1 VCRO). De nieuwe rangorde houdt enkel rekening met de verenigbaarheid van de gevolgen van de overtreding met de goede ruimtelijke ordening.

Bovendien heeft de rechter de bevoegdheid om ambtshalve de door het decreet aangewezen herstelvorm te bevelen zonder hierbij de scheiding der machten te schenden (het art. 6.3.1. §5 VCRO).

Aan de hand van de ter zitting neergelegde stukken staat het vast dat er minstens vanaf 1970 op deze percelen een exploitatie bestond van een werkplaats voor het vervaardigen van betonagglomeraten zoals blijkt uit de vergunning verleend door de bestendige deputatie van de provincie Limburg van 19 november 1970 (bundel beklagde | stuk 4).

Op 5 augustus 1985 werd een regularisatievergunning verleend voor de 2 loodsen door het college van burgemeester en schepenen van de stad | aan dhr. |

Op 23 februari 1987 werd zelfs bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad | een vergunning verleend voor het uitbreiden van de in 1985 geregulariseerde loodsen. Deze vergunning werd slechts gedeeltelijk uitgevoerd door

Eind 2010 stortte één loods ingevolge hevige sneeuwval in en werd deze heropgebouwd zonder vergunning. Het is ook deze loods die het voorwerp is van deze procedure. De andere oude loods daarentegen is vergund en maakt geen voorwerp uit van deze procedure.

De motivering van de stedenbouwkundige inspecteur dat de constructies niet verenigbaar zouden zijn met de goede ruimtelijke ordening, louter en alleen omdat de wederrechtelijke constructies in strijd zijn met de bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied, is strijdig met de vergunning van 5 augustus 1985 waarin juist expliciet werd gesteld dat de constructies vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening aanvaard konden worden omdat het terrein in kwestie meer dan 20 jaar aan zijn landbouwbestemming was onttrokken en er, mede gelet op de plaatselijke toestand, uit landbouwkundig oogpunt geen ernstige bezwaren bestonden.

De redelijkheid van de herstellvordering dient niet alleen getoetst te worden aan de gewestplanbestemming maar ook aan de bestaande toestand. Zelfs wanneer de wederrechtelijke constructies onverenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gebied, kan de rechter, afhankelijk van de concrete omstandigheden van de zaak, oordelen dat een herstellvordering die alleen gesteund is op grond van de bestemming van het gebied, kennelijk onredelijk is en niet noodzakelijk is om de ruimtelijke ordening te vrijwaren.

De herstellvordering is niet voldoende gemotiveerd vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening nu zij verzuimt rekening te houden met de ruimtelijke impact van de vooraf bestaande en vergunde toestand, nu er steeds een exploitatie is geweest, eerst van een werkplaats van betonagglomeraten en later vanaf 1981 van een houthandel.

Rekening houdend met deze gegevens is het hof van oordeel dat de last die voor de beklagde uit het gevorderde herstel zou voortvloeien groter is dan het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan. Immers één loods zou blijven staan.

Het hof acht de herstellvordering zoals gevorderd door de stedenbouwkundige inspecteur, namelijk het herstel in de oorspronkelijke toestand, dan ook kennelijk onredelijk.

Op grond van art. 6.3.1. VCRO kan het hof ambtshalve een meerwaarde opleggen als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, dan wel bouw- en aanpassingswerken opleggen als dit kennelijk volstaat om de ruimtelijke ordening te herstellen.

Om deze redenen acht het hof het gepast om een heropening der debatten te bevelen teneinde partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de herstelmaatregelen zoals bepaald in art. 6.3.1.1° en 2° VCRO.

8. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 209bis, 210, 211, 211bis, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 41bis van het Strafwetboek
- 4.2.1.1°.a), 4.2.1.4°, 4.2.1.5°.a), 6.1.1.lid 1.1° en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (oud)
- art. 296, 397 van het decreet van 25 april 2014
- 4.2.1.1°.a), 4.2.1.4°, 4.2.1.5°.a), 6.2.1.lid 1.1°, 6.3.1.§6, 7.7.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (nieuw)
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964

9. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van de beklaagden en het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Weert de conclusie van | | uit de debatten;

Op strafrechtelijk gebied

Wijzigt het bestreden vonnis;

Verklaart de beklaagde | | niet schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten, spreekt hem hiervan vrij en ontslaat hem van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beklaagde | | schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten;

Veroordeelt de beklaagde | | wegens deze feiten tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO gebracht op TWAALFDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van DUIZEND EURO gebracht op ZESDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen, zodat een gedeelte van DUIZEND EURO gebracht op ZESDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen effectief wordt opgelegd;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op TWEEHONDERD EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Veroordeelt beklaagde tevens tot betaling van een bijdrage van TWINTIG EURO aan het Fonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

De herstellvordering

Verklaart de herstellvordering, ingesteld door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur kennelijk onredelijk en verklaart deze derhalve ongegrond;

Beveelt een heropening der debatten op de terechtzitting van 24 oktober 2018 om 14.00 uur teneinde partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de herstellmaatregelen zoals voorzien in art. 6.3.1.1° en 2° VCRO;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de helft van de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 431,46 euro, en laat de andere helft van deze kosten ten laste van de Staat;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering voorlopig aan.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Decoker raadsheer

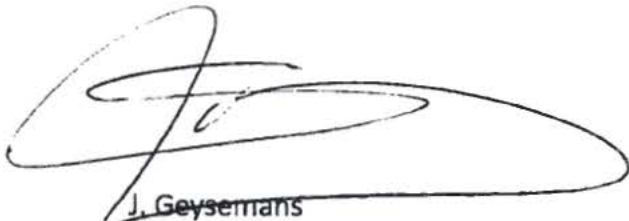
C. Nys raadsheer

en in openbare terechtzitting van 26 september 2018

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

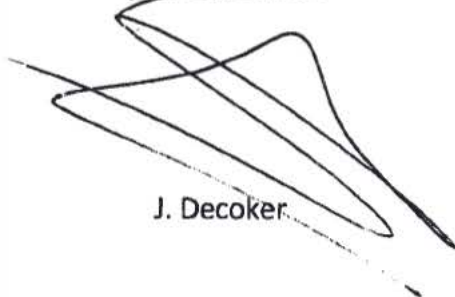
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

C. Nys

J. Decoker

L. Knapen

